

عنوان مقاله:

سیاست خارجی ایران در قبال چین (با تاکید بر ابتکار کمربند- جاده)

محل انتشار:

دومین همایش ملی سیاست خارجی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندها:

مرضیه سادات الوند - استادیار گروه علوم سیاسی دانشگاه بجنورد، بجنورد، ایران.

آناهیتا یعقوبی - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم سیاسی دانشگاه مازندران، مازندران، ایران.

خلاصه مقاله:

سیاست خارجی دربرگیرنده اهداف و منافع دولت هاست و می‌توان آن را مایه حیات و عامل توانمندی دولت ها در عرصه بین المللی دانست. یکی از الگوهای رفتاری سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران، سیاست نگاه به شرق با محوریت چین است که مرکز سیاست خارجی خود را ابتکار کمربند- جاده معرفی کرده است. رهآوردها ابتکار مذکور برای ایران، مجموعه ای از فرصت ها و تهدیدها می‌باشد؛ لذا هدف از این نوشتار آن است که بررسی نماید ابتکار مذکور به عنوان یک ابرپژوه اقتصادی چگونه می‌تواند در جهت تامین منافع ملی و افزایش ظرفیت کنش گری ایران در تعامل با این ابتکار چینی عمل نماید. بر این اساس پرسش اصلی تحقیق این است که موثرترین راهبردهای سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران به منظور بهره‌وری از فرصت ها و تقلیل چالش های ابتکار کمربند- جاده چه می‌باشد؟ به نظر می‌رسد راهبردهایی چون دیپلماسی پیرامونی فعال، بازنوسی روابط با غرب، جهت رفع / کاهش تحریم ها، توسعه زیرساخت های ارتباطی، راه اندازی کربدرو شمال - جنوب، تبدیل بندر چاهار به یک قطب ترانزیتی، برنامه ریزی بلندمدت با هدف تحقق توسعه اقتصادی پایدار و عبور از ساختار اقتصادی رانیز، درک مشترک بوروکراتیک در جهت همکاری با چین و پویایی و زمانشناسی می‌تواند به افزایش ظرفیت های سیاسی و اقتصادی ایران در عرصه بین المللی منتج شود. روش تحقیق، توصیفی - تحلیلی و روش گردآوری داده‌ها مبتنی بر منابع کتابخانه ای بوده است.

کلمات کلیدی:

سیاست خارجی، ابتکار کمربند- جاده، دیپلماسی فعال، جمهوری اسلامی ایران، جمهوری خلق چین.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1994895>

